

[Hendriksen.]

Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at den højtærede Indenrigsminister saa sent som under Sagens første Behandling i dette høje Ting udtalte — det staaar Sp. 1060 —:

„Jeg kan anerkende de Betragtninger, der er kommet til Orde, for saa vidt de gaar ud paa, at det var Mening, at saa længe Afløsningen af de reelle Apoteker endnu ikke var tilendebragt, skulde der ikke ske gennemgribende Forandringer med Hensyn til Apotekerforholdene.“

Men jeg synes rigtignok, at det er gennemgribende Forandringer, der her agtes gennemført; Forandringerne gaar ud paa, at man vil forhøje Grænsen for Apotekerafgiften fra 30 til 51 pCt. Hvis det ikke er gennemgribende Forandringer paa dette Omraade, ved jeg ikke, hvad gennemgribende Forandringer er.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Med Hensyn til den Uretfærdighed, der skulde blive begaaet i Forholdet mellem dem, der er afløst, og dem, der endnu ikke er afløst, forekommer det mig, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) passende kunde tænke paa, at Afløsningerne vil være nogenlunde tilendebragt i Løbet af halvandet Aar, i Slutningen af 1938 altsaa, netop paa det Tidspunkt, hvor den nye Afgift træder i Kraft.

Til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) skal jeg sige, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Udtalelsen fra Sammenslutningen af Apotekere med salgbart Apoteksprivilegium i Relation til Afviklingskassens Skrivelse formentlig ikke kan være Tale om en forskellig Opfattelse af, om det ene eller det andet er rigtigt, naar Afviklingskassens Bestyrelse meddeler mig, at der over for hvert eneste Apotek, som der er forhandlet med angaaende Afvikling, i Tiden efter at den stærke Opgang i Apotekernes Omsætning fandt Sted, er gjort opmærksom paa Takstspørgsmaalet, og at Bestyrelsen paa denne Maade er gjort opmærksom derpaa — saa vidt jeg husker, sidder Bestyrelsens Formand i Afviklingskassen. Det er noget rent objektivt. Det er ikke rigtigt, hvad der staaar i denne Skrivelse fra Sammenslutningen.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem taler om, at man ikke skal skabe Uro, man skal bevare Roen. Naar denne Lov vedtages, tror jeg, der vil blive udmærket Ro ligesom i Forvejen, Loven skaber ikke Uro paa noget Omraade. Jeg synes imidlertid, at det ærede Medlem maa

erkende, at det er en væsentlig Ændring i Apotekernes Forhold, naar Omsætningsbeløbet for samtlige Landets Apoteker i Løbet af fire Aar er gaaet op med 25 pCt. Jeg synes ogsaa, at det ærede Medlem maa erkende, at den Forudsætning, hvorunder Landstinget i sin Tid vedtog Apotekerloven, og hvorefter de store Apoteker skulde have noget større Afgifter, ikke fuldt er slaaet til, idet et meget betydeligt Antal af de store Apoteker har faaet Nedsættelse i Stedet for.

Jeg fortroster mig ogsaa til, at den forøgede Afgift, der her lægges paa, ikke af nogen, der kender disse Forhold, vil blive anset for urimelig. Det er jo ikke, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) sagde, saaledes, at Apotekerafgiften sættes op fra 30 til 51 pCt. Det er som bekendt en Rateskala, og det er den sidste Ende, det drejer sig om. Det er selvfølgelig en Enkelthed, men man maa dog ikke glemme, at i dette Øjeblik er der 56 Apoteker, maaske nu nogle flere, hvis Nettoindkomst, efter at Afgifterne er betalt, ligger paa mellem 25 000 og 60 000 Kr. om Aaret. Jeg sætter de danske Apotekeres Dygtighed højt, men vi maa her i Rigsdagen heller ikke glemme, at det er Monopoler, de paagældende forvalter, Monopoler, hvis Værdi foruden af deres egen Dygtighed er afhængig af Staten. Derfor synes jeg, det er den høje Rigsdags Pligt at være med til at sikre, at der er et nogenlunde rimeligt Forhold mellem Fortjeneste og Tjenesteydelse paa disse Omraader.

Jeg kunde næsten have Lyst til, da man beklager sig saa meget over, at man er gaaet for højt op med Afgiften, at sige, at de Herrer skulde rejse til Sverige, saa skulde De faa at se, hvilke Afgifter der betales af den sidste Del deroppe, det er, saa vidt jeg husker, helt op til 85 pCt. Hvorfor? Selvfølgelig, fordi Apotekervæsenet under de Forhold, vi har i Sverige og i Danmark, er et Statsmonopol, der gives til de paagældende Personer. Det maa derfor ogsaa være Statens Pligt at drage Omsorg for, at der til ethvert givet Tidspunkt er en vis Rimelighed i det hele.

Hendriksen: Om Spørgsmaalet Retfærdighed eller Uretfærdighed vil jeg gerne i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser sige, at mig forekommer det vedvarende, at der øves en Uretfærdighed over for Apotekerstanden. Det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, og som den højtærede Minister har tiltraadt, gaar ud paa, at Loven skal træde i Kraft den 1. Juli 1938, og at der første Gang skal betales